

Klæbu kommune

Det Kongelige Miljøverndepartement
Postboks 8013 dep

0030 OSLO

Vår ref.
03/00660-007-110 &13

Saksbehandler/enhet
GSU/RÅD

Deres ref.

Dato
28.11.2003

MELDING OM POLITISK VEDTAK - NOU 2003:14 BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN - HØRING

Formannskapet behandlet i møte 27.11.2003 sak 0043/03. Følgende vedtak ble fattet:

Formannskapets vedtak:

Klæbu kommune vil uttale følgende til planlovutvalgets delutredning NOU 2003: 14. "Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven":

Kommunen har merket seg at det foreslåtte regelverket og intensjonene i dette vil kreve økte ressurser og kompetanse i planarbeidet, bl.a. knyttet til kravet om konsekvensutredninger. Særlig vil dette gjelde mindre kommuner. Forslaget bør derfor gjennomgås med sikte på å ta bort eller dempe unødvendig ressurskrevende bestemmelser. Kommunen forventer også økt statlig satsing på tiltak som øker kommunenes kapasitet og kompetanse i planleggingen.

Mer konkret har kommunen følgende merknader:

- § 1-8 Planbeskrivelse og planprogram – Det bør understrekes at utredninger må være tilpasset planens omfang og de spørsmål som vurderes som viktigst i planarbeidet. Effektive planprosesser forutsetter at sektormyndighetene tar klart stilling til utredningsbehovet gjennom uttalelser til planprogrammet, og må ikke ha muligheter til å komme tilbake i ettertid med nye utredningskrav. For å unngå unødvendig mange runder med offentlig ettersyn og høring, bør annonsering og høring av planprogram erstatte eller slås sammen med oppstart av planarbeid.
- § 1-14 Innsigelse og mekling – Hensynet til forutsigbarhet og effektivitet gjør at en fagmyndighet som er varslet om planprosessen på vanlig måte, og unnlater å delta, ikke bør ha anledning til å gi innsigelse i ettertid, jf. forslag fra et mindretall i planlovutvalget.
- § 6-6 Fylkesdelplan for arealbruk med særlig rettsvirkning – Sektormyndighetene har en sterk posisjon gjennom muligheter til å gi innsigelser. Regelverket for interkommunalt plansamarbeid er etter kommunens oppfatning et bedre verktøy enn bindende fylkesdelplaner. Hensynet til planlegging på tvers av kommunegrensene ivaretas på en god måte, i tillegg til at det gir kommunene en mer likeverdig rolle. Dersom lovbehandlingen likevel skulle resultere i muligheter for bindende fylkesdelplaner, må slike planer utarbeides sammen med de berørte kommuner, og kommunene må ha innsigelsesrett til planforslagene.
- Kap. 11 Områdeplan – Behandlingsrutinene vil bli svært ressurskrevende. I større tettbygde områder kan det bli tale om svært mange berørte personer som skal ha brev, kopier av dokumenter, betjenes pr. telefon og e-post m.v. Dette kan føre til at man nøler

med å gå i gang med områdeplaner. Kommunen ser her stort behov for forenklinger og grep som kan redusere ressursbehovet.

- Kap. 12 Detaljplan – Regelen om kun 5 års gyldighet på en detaljplan virker strengt, og bør tas ut eller endres. Gjennom arbeidet med en kommunal planstrategi hvert 4. år har man gode og tilstrekkelige muligheter til å finne ut hvilke planer det er behov for å revidere.

Oversendes som Klæbu kommunes uttalelse i saken.

Ingrid Berntzen

Kopi til:
Plansjef Geir Magne Sund